

PDC-012 Iubirea Ta e tain-atât de mare

Ira D. Sankey

Moderato

Iu - bi - rea Ta e tain' - a - tât de ma - re, Ci -
ne-ar pu - tea cu - prin - de a ei za - re? Ea de - pă -
șeș - te - a - zu - rul cel ce - resc, Deci cum, cu o - chiul
meu pu - tea - voi oa - re Să o pri - vesc?

1 Iubirea Ta e tain-atât de mare,
Cine-ar putea cuprinde a ei zare?
Ea depășește-azurul cel ceresc,
Deci cum, cu ochiul meu putea-voi oare
Să o privesc?

2 Deși, o, Doamne, nu pot înțelege,
Din inimă cu drag Îți voi alege
Un cânt de laudă: Fii în veci slăvit!
Prin Tine azi, prin har, de aspra lege
Sunt izbăvit.

3 Toți îngerii din ceruri Ți se'nchină,
Slăvind, cinstind iubirea Ta sublimă:
Plecându-se'nainte-Ți Te măresc;
Și eu, din ea, spălat de orice vină
Mă'mpărtășesc!

4 Ajunși în cer, nespusă fericire,
Cunoaște-vom izvorul de iubire;
Te vom cânta, lăuda neconținut,
Strigând cu toți, uniți cu'ntraga fire:
Să fii slăvit!